

KYSTBRISLING

Havforskningsinstituttet anbefaler at det ikke åpnes for fiskeri i Sognefjorden og Nordfjord. I Hardangerfjorden anbefales det at fiskeriet begrenses til maksimalt 200 tonn og at gjeldende reguleringer opprettholdes.

Anbefalingene er basert på toktindekser fra kystbrislingtoktet, landingene og erfaringene fra 2016 fisket i Sognefjorden.

Tokt

I 2015 og 2016 ble det gjennomført tokt i november-desember på kystbrisling som dekket Hardangerfjorden, Sognefjorden og Nordfjord. Toktindeksene (Figur 1) viste at det i 2015 var svært lite 0-gr i alle de tre fjordene, mens det i Sognefjorden og Hardangerfjorden var relativt gode forekomster av 1 år og eldre brisling. Toktet i 2016 viste generelt lave forekomster av alle aldersgrupper i Nordfjord og Sognefjorden, mens toktindeksene var noe over gjennomsnittlige både for 0-åringer og ett år og eldre brisling i Hardangerfjorden. I Hardangerfjorden var det i biomasse omtrent fire ganger mer 2 år gammel brisling enn 1 år gammel brisling, noe som stemmer overens med at det ble observert lite 0-åringer i 2015.

Fiskeri 2016

Fiskeriet i 2016 foregikk i hovedsakelig i Sognefjorden (78% av de norske totalfangstene), der det ble tatt gode fangster (Figur 2). Prøver fra fiskeriet viser at det nesten utelukkende ble fisket 2 år gammel brisling, dvs. fra de relativt gode forekomstene av 1 år og eldre brisling observert i 2015-toktet. 2016-toktet antyder imidlertid at det var svært lite brisling igjen i Sognefjorden etter fisket.

Basis for råd i Sognefjorden og Nordfjord

I Sognefjorden var toktestimatet fra 2015 av 1 år og eldre fisk på 1850 tonn. 2016-fangstene fra Sognefjorden var på nesten 1200 tonn. 2016-toktet, som viser at det var svært lite brisling igjen i Sognefjorden, tyder på at et såpass stort uttak ikke er bærekraftig.

For å unngå et overfiske på lokale bestander, bør toktestimatene brukes til å vurdere om en fjord bør åpnes eller stenges, og ved en eventuell åpning gi en begrensning på hvor stort totaluttak en kan tillate.

Resultatene fra 2016-toktet, med svært lave forekomster i Nordfjord og Sognefjorden, tilsier at en ikke bør tillate et brislingfiskeri i disse fjordene.

Basis for råd i Hardangerfjorden

I Hardangerfjorden var det ganske gode forekomster under 2016-toktet. Her har det ikke vært noe fiskeri de siste årene. For å sikre et bærekraftig uttak må en unngå å redusere bestanden for mye. Toktresultatene fra Sognefjorden tyder på at det er hensiktsmessig å sette en maksimalkvote per fjord i brislingfisket. Toktestimatet for biomasse av 1 år gammel og eldre

kystbrisling i Hardangerfjorden var 1190 tonn i 2016. Inkluderes nullåringene var estimatet på 2000 tonn.

Når ICES gir råd, brukes det for såkalte kortlivete bestander ofte referansepunkt for hvor stor gytebestand en har behov for at det står igjen etter fisket (slik at gytebestanden ikke blir så lav at rekrutteringen reduseres). Selv om vi har et toktestimat på hvor mye biomasse vi fant i Hardangerfjorden i desember 2016, er det usikkerhet knyttet til estimat, og usikkerheten er størst for den eldre brislingen vi vet er kjønnsmoden. I tillegg har vi for lite kunnskap om de faktorene som gjør at denne biomassen endrer seg fram mot fisket: dødelighet (predasjon, evt. annen naturlig dødelighet) og vekst. Vi har også lite data på modning fra den senere tid.

For noen av bestandene en mangler kunnskap om (data poor stocks) har ICES brukt fangstdata, og da gjerne lagt seg på omtrent det nivået en har hatt den siste perioden under antakelsen om at dette har vært et bærekraftig uttak. I kategori 5, har en brukt fangsten i år y-1 til å gi råd for år y+1. ICES bruker også første året det gis råd en såkalt «føre-var buffer», som gir en reduksjon på 20% i anbefalt maksimaluttak. I 2015-2016 var det ingen fangster fra Hardangerfjorden, noe som ville gitt en anbefaling på et nullfiske.

Vi har imidlertid noe mer informasjon enn fangster, selv om den nye tokttidsserien kun har to år. En sammenligning med den gamle tidsserien, tyder på at det er litt over gjennomsnittlige forekomster av brisling i Hardangerfjorden, noe som burde gi rom for et visst fiskeri.

Fangstene fra Hardangerfjorden har variert mye de siste 15 årene, og gjennomsnittlig fangst fra Hardangerfjorden (inkl. Sunnhordland og Bømlo) siste 15 år er på 510 tonn. Dette inkluderer imidlertid tre år med veldig høye fangster etterfulgt av en periode med svært lave fangster. Om en ser bort fra de tre årene med svært høye fangster, ligger gjennomsnittlig fangst på omtrent 250 tonn. Inkluderes en 20% føre-var buffer, ender en opp med en anbefaling på 200 tonn.

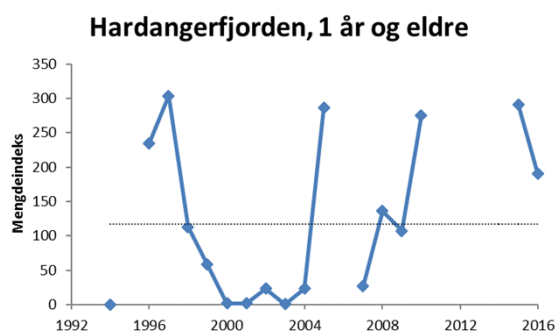
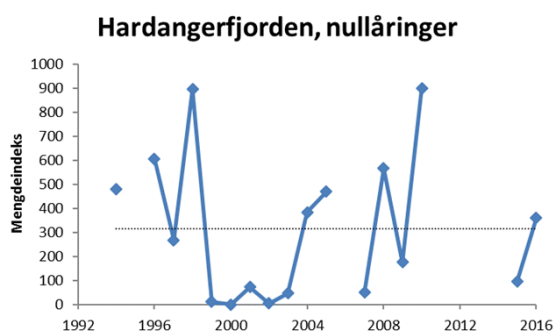
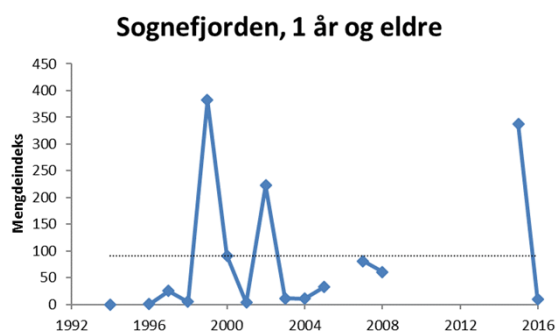
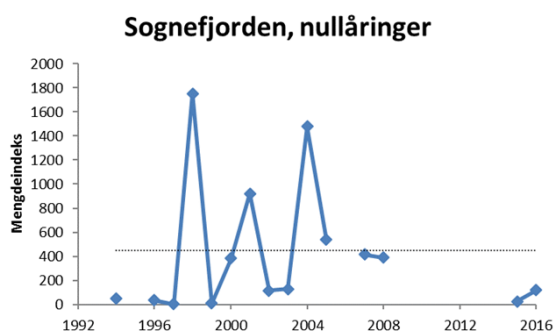
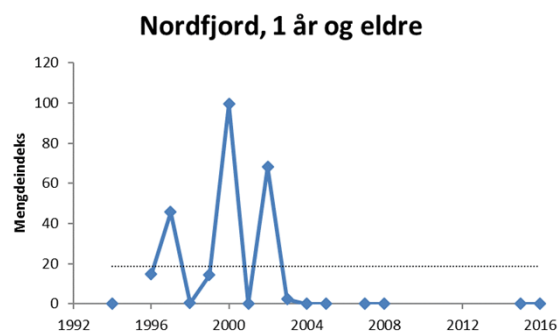
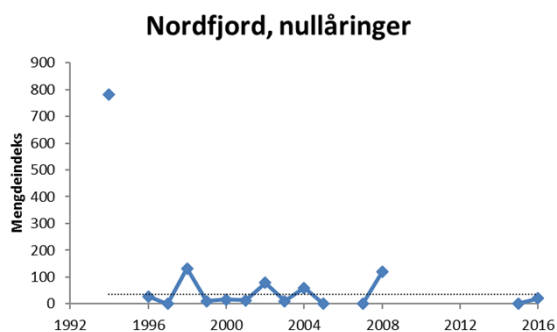
Toktestimatene indikerer at det står en god del brisling i Hardangerfjorden nå, men for å beholde denne ressursen over flere år vil det være viktig med begrensninger i uttaket. Den sterke nedgangen i estimatet fra 2015 til 2016 for Sognefjorden etter et godt fiskeri høsten 2016 illustrerer behovet for begrensninger. Det kan også være endringer i produktiviteten i bestanden vi enda ikke har kunnskap om, for eksempel kan predasjonsdødeligheten ha økt, veksten minket eller modningsalderen endret seg de siste tiårene. Dette er alle faktorer som gjør at det er viktig å begrense uttaket om det igjen blir et fiske i Hardangerfjorden i 2017-sesongen.

Vi anbefaler derfor at en ikke tar ut mer enn maksimalt 200 tonn brisling fra Hardangerfjorden. Vi anbefaler også at gjeldende reguleringer opprettholdes.

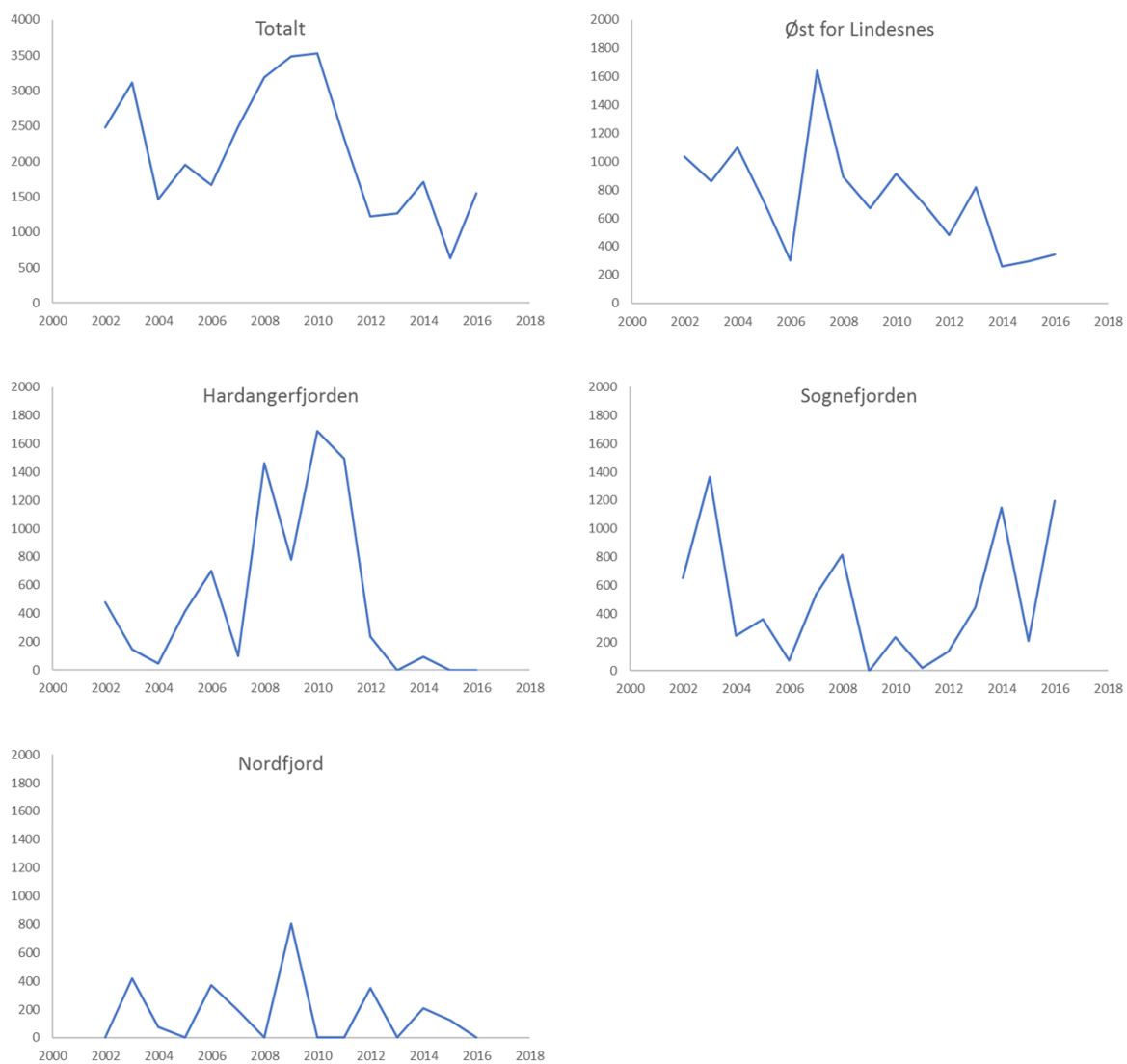
Øst for Lindesnes

Øst for Lindesnes har ikke HI hatt tokt siden 2008, og det er derfor ikke mulig å si noe om bestandssituasjonen her. ICES gir råd for maksimaluttak av brisling i Skagerrak / Kattegat, men kvoten har blitt satt høyere enn rådet i flere år. Norge har hatt 7.5 % av kvoten (2014-2016: 2496 t per år), og fisket foregår langs norskekysten øst for Lindesnes – hovedsakelig i ytre deler

av Oslofjorden. Fangstene har de siste 15 årene aldri vært på nivå med den gitte kvoten, og har for 2014-2016 ligget i området 259-346 t, dvs. kun 10-14% av den norske kvoten. I 2007 var uttaket på 1643 tonn. Antall båter som deltar i dette fisket har også minnet kraftig. Basis for ICES sitt råd er de internasjonale bunntåltoktene (IBTS) i de sentrale deler av Skagerrak / Kattegat. Mengdeindeksene for brisling fra disse toktene gjenspeiler trolig ikke mengden brisling langs norskekysten i Skagerrak. Det eksisterer derfor ikke god nok vitenskapelig informasjon til å kunne gi råd om forvaltning av brisling langs norskekysten øst for Lindesnes.

Figur 1. Tidsserien for nullåringer (venstre) og 1 år og eldre brisling (høyre) i 1993, 1995-2006, 2007-2008(2010) og 2015-2016 (akustisk estimert mengdeindeks). 1994 estimatene er ikke tilgjengelige, og 2006 estimatene må beregnes på nytt. 2015-2016-indeksene er estimert noe senere på året enn resten av tidsserien og med nyere metodikk, og er derfor ikke nødvendigvis direkte sammenlignbar. Linjen viser gjennomsnittet for 1995-2015 og 1993-2015 for henholdsvis Nordfjord og for Sognefjorden og Hardangerfjorden. Det første punktet i tidsserien er utelatt i gjennomsnittet for Nordfjord da det avviker svært mye.

Figur 2. Fangster (tonn) av kystbrisling totalt, øst for Lindesnes, Hardangerfjorden, Nordfjord og Sognefjorden.